

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

TERNOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de preventie, surveillance en bestrijding van klassieke en Afrikaanse varkenspest bij wilde zwijnen ter uitvoering van het Wildedierenziektedecreet van 28 maart 2014

1. SITUERING

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) maakte in samenwerking met de federale overheid en de andere gewesten een gewestelijk en federaal afgestemd crisisplan op voor klassieke en Afrikaanse varkenspest bij everzwijnen conform de geldende Europese regelgeving. Dit crisisplan heeft als doel accuraat en snel alle maatregelen te kunnen nemen om in geval van een infectie bij in het wild levende everzwijnen de ziektespreiding te reduceren of de ziekte uit te roeien. Dit crisisplan werd toegelicht aan de betrokken sectoren. Vervolgens werd het plan door het ANB vertaald in een operationeel varkenspest-bestrijdingsplan bij wilde zwijnen in Vlaanderen rekening houdend met de recente bevindingen van het ziektebeheer na de uitbraak in Etalle (Wallonië), met nationale en internationale ziektebeheerexpertise en met sectorale input.

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit dient als wetgevende basis ter operationalisering van dit varkenspest-bestrijdingsplan.

Het voorontwerp van besluit heeft de volgende doelstellingen:

- de preventie van Afrikaanse en klassieke varkenspest bij wilde zwijnen in het Vlaamse Gewest;
- de monitoring (surveillance) van Afrikaanse en klassieke varkenspest bij wilde zwijnen in het Vlaamse Gewest, zowel actief als passief;
- de bestrijding van Afrikaanse en klassieke varkenspest bij wilde zwijnen in het Vlaamse Gewest.

Het voorontwerp van besluit omvat de volgende uitgangspunten:

- in een situatie van verhoogde waakzaamheid voor varkenspest of na een uitbraak in Vlaanderen is een bijsturing van de bestaande regels voor de gewone jacht, bijzondere jacht en bestrijding van wilde zwijnen nodig;
- in een situatie van verhoogde waakzaamheid voor varkenspest of na een uitbraak in Vlaanderen is een bijsturing nodig van de actieve en passieve bewaking van varkenspest bij wilde zwijnen;
- in een situatie van verhoogde waakzaamheid voor varkenspest of na een uitbraak in Vlaanderen zijn juridische handvaten nodig om te vermijden dat specimen van dode everzwijnen willekeurig verspreiden en zo een ziektespreidingsrisico doen ontstaan of dat ze aanwezig blijven in de natuur en zo een ziektepersistentierisico doen ontstaan.

De rechtsgrond van het voorontwerp van besluit is te vinden in artikel 5 en 6 van het Wildedierenziektedecreet van 28 maart 2014. In dat artikel wordt de bevoegdheid gegeven aan de uitvoerende macht, in casu de Vlaamse Regering, om diverse aspecten te regelen inzake het uitvoeren van het ziektebeheer.

Het voorontwerp van besluit heeft betrekking op maatregelen die van toepassing worden in een crisissituatie. Hoewel de grote lijnen helder zijn, kan onmogelijk op voorhand in alle detail ingeschat worden hoe een crisis zich zal manifesteren en ontwikkelen en welke maatregelen derhalve zinvol of nodig zijn. Om die reden wordt op diverse plaatsen in het besluit verwezen naar maatregelen die kunnen genomen worden enerzijds, en naar nadere regels of modaliteiten die de minister of het ANB kan bepalen anderzijds. Deze nadere regels of modaliteiten omvatten echter steeds bijkomstige of detailmatige maatregelen die technisch van aard zijn en die pas helder kunnen geformuleerd worden naar aard en inhoud van zodra de concrete crisissituatie zich voordoet. Over de maatregelen die door het hoofd van het agentschap kunnen worden genomen, meer bepaald deze uit artikel 8, 11, 13 en 16, zal overleg gevoerd worden binnen het overlegforum voorzien in de faunabeheerzones die binnen het besmet gebied zijn gelegen.

2. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1. Dit artikel bevat de definities. De definities van het agentschap, het instituut en de minister zijn analoog aan de definities in de uitvoeringsbesluiten van het Jachtdecreet en het Natuurdecreet.

Het “besmet gebied” wordt gedefinieerd als een zone rondom een vastgestelde besmetting van klassieke of Afrikaanse varkenspest conform de Europese verordening 2016/429. De afbakening van het besmet gebied bij uitbraak van klassieke of Afrikaanse varkenspest bij wilde zwijnen in Vlaanderen wordt verder geregeld in artikel 7.

De omstandigheid van “uitbraak” wordt gedefinieerd als de situatie waarin klassieke of Afrikaanse varkenspest werd vastgesteld bij wild zwijn in Vlaanderen of in de onmiddellijke omgeving ervan. De maatregelen die van toepassing zijn bij verhoogde waakzaamheid, blijven ook van toepassing bij uitbraak. De maatregelen die bijkomend van toepassing worden bij uitbraak, worden verder geregeld in hoofdstuk 3 en 4. Bij vaststelling van klassieke of Afrikaanse varkenspest in de gedomesticeerde sector, maar niet bij wild zwijn, is formeel geen sprake van uitbraak in de betekenis van dit besluit, en worden dus ook geen maatregelen uit hoofdstuk 3 en 4 van kracht.

Artikel 2. Dit artikel bakent de doelstelling en de reikwijdte van het voorontwerp van besluit af.

Artikel 2bis. Dit artikel bepaalt waar en wanneer de verhoogde waakzaamheid ingaat bij uitbraak van klassieke of Afrikaanse varkenspest in of buiten Vlaanderen. De periode van verhoogde waakzaamheid eindigt als het besmet gebied wordt opgeheven

Artikel 3. De passieve bewaking van ziekten is een belangrijk onderdeel van het ziektebeheer van varkenspest omdat wilde zwijnen die ziek zijn of die dood worden aangetroffen, de eerste verklikkers kunnen zijn van de aanwezigheid van de ziekte in een populatie. De passieve bewaking behelst dat er bij het aantreffen van een ziek of dood wild zwijn, waarvan redelijkerwijs kan vermoed worden dat het niet werd geschoten tijdens een jachtactiviteit, wordt nagegaan of het een verdacht overlijden of ziektegeval betreft, en indien dat het geval is, wordt het kadaver onderzocht op varkenspest.

Om die passieve bewaking te kunnen uitvoeren is een snelle en verplichte melding van verdachte dieren noodzakelijk. Dit artikel bepaalt dat, iedereen opgenomen in artikel 6 van het wildedierenziektedecreet van 28 maart 2014 mee verantwoordelijk is om een dood gevonden wild zwijn te melden. Elke sterfte die niet het gevolg is van jacht, is mogelijk verdacht, en moet gemeld worden via een meldpunt dat bij de overheid wordt ingesteld. Het ANB maakt de meldpunten bekend via zijn website.

Vanzelfsprekend wordt ook een ruimere sensibilisering voor het brede publiek opgezet, waarbij iedere burger wordt aangespoord om verdachte dieren te melden.

Artikel 4. Om besmetting te voorkomen in een situatie van verhoogde waakzaamheid of om een uitbraak te bestrijden, moeten alle onbruikbare resten van everzwijnkadavers (zoals onder meer ingewanden, vacht, kop, botten) verwerkt worden door een door de overheid erkend destructiebedrijf. Deze resten mogen niet worden achtergelaten of begraven. Daarnaast moet bij het behandelen van everzwijnen of onderdelen van everzwijnen de bioveiligheid optimaal gewaarborgd worden. Het ANB stelt daarvoor een lijst van bioveiligheidsmaatregelen op en vermeldt deze op zijn website. De bioveiligheidsmaatregelen kunnen betrekking hebben op (niet limitatief) het manipuleren, vervoeren, stockeren, behandelen (zoals versnijden, staalname en taxidermie) en vernietigen van kadavers en onderdelen van wilde zwijnen.

Artikel 5. Dit artikel bepaalt dat de minister nader kan specificeren hoe de actieve en passieve bewaking moet verlopen. Actieve en passieve bewaking worden gedefinieerd als twee vormen van ziektemonitoring bij wilde dieren, waarbij respectievelijk ogenschijnlijk gezonde dan wel zieke of dood aangetroffen dieren worden bemonsterd en geanalyseerd op de aanwezigheid van infectieuze agentia.

Met betrekking tot de actieve bewaking heeft de minister daardoor de mogelijkheid om een staalname te verplichten voor een specifieke subset van geschoten everzwijnen of zelfs voor alle everzwijnen. De minister kan ook bepalen hoe die staalname moet verlopen. Deze clause is van belang indien de actuele werkwijze voor actieve bewaking, waarbij jagers vrijwillig hun stalen ter beschikking stellen aan de Vlaamse overheid, onvoldoende zou blijken omdat ze onvoldoende geschikte stalen oplevert of geen goede steekproefverdeling genereert. Bij inwerkingtreding van deze bepaling moeten de jagers overschakelen van een vrijwillige deelname naar een verplichte deelname aan de actieve bewaking.

Met betrekking tot de passieve bewaking kan de minister bijkomende verplichtingen opleggen met betrekking tot de wijze waarop kadavers uit de natuur verwijderd en vernietigd worden. Dit alles moet uiteraard gebeuren onder strikte bioveiligheidsmaatregelen die moeten voorkomen dat ziektekiemen van een eventueel besmet dier verder verspreid worden door de manipulatie.

Artikel 6. Dit artikel bepaalt dat bij het wegvangen of bij een inbeslagname van wilde zwijnen door een erkend opvangcentrum voor wilde dieren deze dieren niet opnieuw mogen worden vrijgelaten in de natuur. Ze moeten in gevangenschap gehouden worden of geëuthanaseerd worden. Het agentschap bepaalt de voorwaarden voor onderzoek en analyse van de gezondheidstoestand van deze zwijnen en de noodzakelijke bioveiligheidsmaatregelen voor verzorging en transport.

Artikel 7. In geval van uitbraak van klassieke of Afrikaanse varkenspest bij in het wild levende dieren in het Vlaamse Gewest moet conform de Europese verordening 2016/429 een besmet gebied afgebakend worden rond de locatie waar besmetting is vastgesteld. De afbakening van dit besmet gebied wordt voorbereid in een crisiswerkgroep die bestaat uit vertegenwoordigers van alle betrokken overheden (ANB, INBO, FAVV, LV), daarin geadviseerd door experts. Deze crisiswerkgroep wordt, conform de afspraken in het crisisplan varkenspest, onmiddellijk na uitbraak bijeengeroepen. Bij de afbakening houdt de crisiswerkgroep rekening met de door de Europese verordening 2016/429 vooropgestelde criteria omtrent ruimtelijke samenhang, omvang, herkenbaarheid op het terrein, spreiding van de everzwijnpopulatie, ligging van de varkensbedrijven, etc. waarbij de beheersbaarheid van de populatie wild zwijn als centraal punt wordt gehanteerd. Om die reden valt het te verwachten dat een afgebakend besmet gebied in Vlaanderen grotendeels zou kunnen samenvallen met één van de actueel afgebakende faunabeheerzones in Vlaanderen. Men zal hoe dan ook steeds streven naar een evenwicht tussen een zone die enerzijds groot genoeg is om de infectie met goede kans op slagen te beheersen, en anderzijds klein genoeg om de inspanningen beheersbaar te houden en het aantal getroffen varkensbedrijven te beperken. De door deze crisiswerkgroep voorgestelde afbakening wordt

vervolgens door het FAVV voorgelegd aan de Europese Commissie die dit formeel bekrachtigd in functie van het principe van regionalisering. Daarbij horen dan maatregelen m.b.t. de sanitaire aspecten van varkenshouderij, zoals het ruimen van bedrijven en het opleggen van handelsbeperkingen binnen de zone. Dit artikel bepaalt dat de minister dit besmet gebied afbakent.

Bij de bestrijding van een uitbraak is het meestal opportuun om in het afgebakende besmet gebied een gedifferentieerd beheer in tijd en ruimte te kunnen voeren. Daarbij kunnen er verschillende werkwijzen gelden voor verschillende deelgebieden van het besmet gebied. Bijvoorbeeld een besmette zone met een minimale humane verstoring (bijvoorbeeld geen bosexploitatie of geen recreatief medegebruik) om verspreiding van besmette everzwijnen naar andere gebieden te voorkomen, gecombineerd met een rondom liggende observatiezone waar nog geen besmette zwijnen zijn aangetroffen en waar de populatiedensiteit van wilde zwijnen actief wordt verminderd en het medegebruik (bosexploitatie, recreatief medegebruik) wordt gereguleerd. Rondom de observatiezone kunnen verder bufferzones afgebakend worden. Om die reden wordt aan de minister de mogelijkheid geboden om binnen het besmet gebied deelgebieden af te bakenen.

Omdat de afbakening van het besmet gebied verregaande gevolgen kan hebben voor eigenaars en gebruikers, wordt over de afbakening en de bijhorende maatregelen breed gecommuniceerd naar openbare besturen en belanghebbenden. Dit omvat de voor de hand liggende betrokkenen, zoals terreinbeheerders, jachtrechthouders, landbouwers, bosexploitanten enzovoort. maar evengoed bvb de jeugdsector die mogelijks gevolgen kan ondervinden voor de organisatie van jeugdkampen.

Het besmet gebied wordt door de minister formeel weer opgeheven van zodra de Europese Commissie het gebied virusvrij verklaart en Vlaanderen de AVP-vrije status terug verwerft. Dit kan ten vroegste twee jaar na de laatste vaststelling van een besmet everzwijn.

Artikel 8. Rekening houdende met onder meer de ruimtelijke organisatie van het besmet gebied, de verspreiding van varkenspest en het habitatgebruik van de wilde zwijnen, kan het bij een uitbraak van varkenspest aangewezen zijn om welbepaalde terreinmaatregelen te nemen om verspreiding van wilde zwijnen vanuit en naar (deelgebieden van) het besmet gebied te verhinderen. Om die reden kunnen maatregelen opgelegd worden aan terreinbeheerders, bijv. met betrekking tot afrasteringstype, draadhoogte, het al dan niet op mekaar aansluiten van rasters, het al dan niet combineren van rasters met wildroosters en het onderhoud van deze infrastructuur. Omwille van de flexibiliteit die noodzakelijk is voor de operationalisering van de ziektebestrijdingscampagne, wordt deze taak toegewezen aan het hoofd van het ANB.

Dit artikel vindt rechtsgrond in artikel 6 van het decreet betreffende de preventie, surveillance en bestrijding van ziekten bij in het wild levende dieren van 28 maart 2014, waarin aan diverse overheden, verenigingen, personen en beheerders van het buitengebied verplichtingen kunnen opgelegd worden. Deze maatregelen worden bijgevolg opgelegd aan terreinbeheerders, niet aan terreineigenaars. Doorgaans is een eigenaar zelf beheerder, ofwel heeft hij het beheer (en dus ook de daarmee samenhangende verplichtingen) overgedragen aan een beheerder. In sommige gevallen echter zal het voorkomen dat een beheerder niet zelf kan beslissen om infrastructuurwerken uit te voeren zonder akkoord van de eigenaar. In die gevallen kan aan dit artikel geen uitvoering gegeven worden zonder vrijwillige medewerking van de eigenaar. Als dit probleem zich vaak stelt, zal een decreetswijziging zich opdringen waarbij ook eigenaars tot maatregelen kunnen verplicht worden.

De kosten voor het uitvoeren van de uit te voeren maatregelen om te verhinderen dat wilde zwijnen een bepaalde grens overschrijden worden gedragen door de Vlaamse overheid.

Artikel 9. Bij een uitbraak van varkenspest kan het aangewezen zijn, op basis van de geografische ligging, biotoop en everzwijndensiteit van het besmet gebied, om (tijdelijk) restricties op te leggen voor het verkeer van personen en goederen, alsook andere activiteiten (zoals bosbeheeractiviteiten)

binnen een afgebakend gebied. In een eerste fase kan dit noodzakelijk zijn om de aanwezige besmette everzwijnen maximale rust te bieden om verspreiding naar omliggend gebied te voorkomen.

Het eerste lid bepaalt dat de minister de toegang en doorgang kan beperken of verbieden in elk van de deelgebieden. Deze restricties zijn echter niet van toepassing voor de eigenaars van terreinen binnen besmet gebied en voor mensen wiens hoofdverblijfplaats gevestigd op deze terreinen. Zij hebben toegang tot hun eigendom of woonplaats. Dit impliceert ook dat zij doorgang krijgen door besmet gebied, voor zover dit noodzakelijk is om toegang tot hun eigenom of woonplaats te krijgen. Daarbij dienen wel de voorgeschreven bioveiligheidsmaatregelen strikt opgevolgd te worden

Artikel 10. Bij een uitbraak is de belangrijkste ziektebestrijdende maatregel het opsporen en ruimen van kadavers van wilde zwijnen in het besmet gebied, omdat het varkenspestvirus een resistent en langlevend virus is dat lange tijd besmettelijk blijft in dierlijk afval van zwijnen. Daarom is het opsporen van kadavers op alle terreinen in het besmet gebied van groot belang zodat er geen terreinen zijn waar niet-verwijderde kadavers fungeren als infectiehaard. Hiervoor is het noodzakelijk dat het agentschap, het instituut en de door het agentschap daartoe aangeduide personen toegang hebben tot alle terreinen, behoudens volledig afgesloten terreinen, in besmet gebied voor het opsporen en ruimen van kadavers.

Deze toegang is absoluut noodzakelijk om de besmetting efficiënt te kunnen beheersen. De heel specifieke en verregaande bioveiligheidseisen die gesteld worden bij de manipulatie van kadavers van wild zwijn, maken dat deze actie van opsoren en ruimen van kadavers enkel door gespecialiseerde en opgeleide teams kan gebeuren. Hier gelden immers specifieke procedures, o.a. met betrekking tot het gebruik van diverse types wagens, gebruik van wegwerpkledij, ontsmetting van locatie/wagens/personen, uitgebreide logistiek voor transport en verwerking, etc. Bij de uitbraak in Wallonië wordt dit bijvoorbeeld volledig opgenomen door de civiele bescherming in samenspraak met de Waalse leefmilieuadministratie, en worden daartoe everzwijnverzamelcentra met strikte bioveiligheidseisen ingericht.

Wanneer kadavers worden aangetroffen, worden de kadavers ingezameld, getransporteerd, gestockeerd, bemonsterd en vernietigd volgens de bioveiligheidsmaatregelen beschreven door het agentschap. De plaats van aantreffen moet eveneens ontsmet worden volgens de modaliteiten beschreven door het agentschap. Omdat dit impact heeft op vele mogelijke betrokkenen zullen die boveiligheids- en ontsmettingsmaatregelen ook duidelijk weergegeven worden op de website van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Artikel 11. Wanneer zich een uitbraak voordoet is het noodzakelijk om verdere spreiding van de ziekte te voorkomen. Zorgen dat eventueel besmette dieren zich niet verspreiden, is daarbij een van de belangrijke uitgangspunten. Wanneer dieren, hetzij wilde zwijnen, hetzij andere dieren in dezelfde biotoop, bejaagd of bestreden worden, bestaat de kans dat de wilde zwijnen zich gaan verplaatsen. Om dit te vermijden, zeker in de eerste fase na uitbraak, kan het noodzakelijk zijn om de mogelijkheden van jacht en bestrijding te beperken. Voorliggend artikel zorgt ervoor dat het mogelijk is om waar nodig de uitoefening van het jachtrecht in die situatie in te perken en ook bestrijding (zowel van jachtwild als van andere soorten) in te perken. Het is in de loop van een ziektebestrijdingscampagne zinvol om daarbij in tijd en ruimte gedifferentieerd te kunnen werken. Daarom kunnen de beperkingen ingesteld worden per deelgebied en is ook een gradatie qua beperking wettelijk voorzien. Omwille van de flexibiliteit die noodzakelijk is voor de operationalisering van de ziektebestrijdingscampagne, wordt deze taak toegewezen aan het hoofd van het ANB. De zwaarste beperking is dat voor een gebied tijdelijk de jacht en bestrijding volledig worden opgeschort. Een lagere gradatie van beperking is dat het ANB jacht of bestrijding toelaat, zij het onder strikte regie van haar diensten. Op die manier kunnen de acties maximaal op het doel en op elkaar worden afgestemd. In de derde categorie van sturing van jacht en bestrijding wordt het initiatief aan de uitvoerder gelaten, maar wel onder eventueel algemeen geldende beperkende voorwaarden. In dit geval zal het ANB deze voorwaarden bepalen in samenspraak met het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek. Deze laatste optie biedt niet alleen beperkende voorwaarden, maar

geeft ook de mogelijkheid om meer flexibiliteit te bieden dan normaal bepaald volgens het Jachtdecreet en haar uitvoeringsbesluiten. Daarvoor is de mogelijkheid geïntegreerd dat het hoofd van het ANB de toestemming kan verlenen om in het belang van een succesvolle dierziektenbestrijdingscampagne enkele administratieve verplichtingen met betrekking tot de jacht op het wilde zwijn tijdelijk te laten vallen. Dit houdt in dat op terreinen die niet opgenomen zijn in een goedgekeurd jachtplan, evenals op terreinen waarvan de oppervlakte minder dan 40 hectare bedraagt, de jacht op wild zwijn toch kan toegestaan worden zonder goedgekeurd jachtplan. Ook de verplichting voor een goedgekeurd faunabeheerplan kan op dezelfde wijze worden opgeheven. Deze versoepelingen geldt enkel voor die situaties waarin geen jachtplan of faunabeheerplan voorligt, en waar desondanks snel en efficiënt moet kunnen ingegrepen worden in de populatie wilde zwijnen omwille van de beheersing van de varkenspest. Uiteraard zal voor zover bekend de jachtrechthouder hiervan voorafgaandelijk op de hoogte worden gesteld. Omdat dit impact heeft op vele mogelijke betrokkenen zullen de maatregelen m.b.t. jacht duidelijk weergegeven worden op de website van het ANB.

Artikel 12. In besmet gebied is het de bedoeling dat alle dieren die geschoten worden, bemonsterd worden en vervolgens afgevoerd worden voor destructie. Dit artikel bepaalt dat de schutter zijn dier niet zelf mag verwerken, maar dat alle kadavers worden overgedragen aan het ANB. De praktische organisatie van overdracht en analyse kan verschillen naargelang het gebied waaruit de dieren afkomstig zijn, dicht bij het kerngebied van besmetting ligt. Het ANB kan daarom in functie van bioveiligheid en efficiëntie nadere regels bepalen over hoe dat moet gebeuren. Omdat dit impact heeft op vele mogelijke betrokkenen, zullen de modaliteiten van deze overdracht duidelijk weergegeven worden op de website van het ANB

Artikel 13. In besmet gebied wordt gepoogd om, indien jacht op wild zwijn toch wordt toegelaten, dit zo efficiënt mogelijk te laten verlopen. Daarom wordt in dit artikel bepaald dat alle middelen, jachtwijzen, jachtmethoden, jachtperiodes en jachttijdstippen die toegelaten zijn bij gewone jacht en bijzondere jacht, mogen ingezet worden. Het betreft dus allemaal zaken die op dit moment legaal mogen benut worden, maar waarvan de inzet nu mogelijk beperkt is.

Het gebruik van jachthonden is volgens de algemene bepalingen in de jachtwetgeving toegestaan. In functie van risicobeperking op spreiding van dieren en virus, kan het aangeraden zijn om de inzet van jachthonden te beperken. Het tweede lid van artikel 14 geeft aan het hoofd van het ANB de mogelijkheid om per deelgebied indien noodzakelijk het gebruik van honden voor de jacht te regelen.

Omwille van een groter risico op spreiding van dieren uit hun leefgebied, met potentieel negatieve impact in een verkeersdons en dichtbevolkt Vlaanderen, wordt drijfjacht op grof wild in het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 beperkt tot specifieke situaties van bestrijding. Deze potentieel negatieve impact is zeker ook aan de orde als we spreken over varkenspest. Desalniettemin wordt deze jachtwijze wel ingezet in zitebestrijdingscampagnes in andere landen. Om die reden wordt de mogelijkheid voor inzet hiervan in het derde lid van artikel 14 voorzien, evenwel alleen voor wild zwijn en op de terreinen die daarvoor door het hoofd van het ANB specifiek worden benoemd.

Artikel 14. In besmet gebied wordt ernaar gestreefd om eventuele jacht op wild zwijn zo efficiënt mogelijk te laten verlopen. Op dit moment is het gebruik van geluidsdempers en nachtzichtapparatuur op een vuurwapen op basis van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 verboden tijdens de jacht en bestrijding. Daarenboven heeft de federale Wapenwet van 8 juni 2006 eveneens een bepaling die een verbod inhoudt op het bezit van dergelijke wapenonderdelen. Voorliggend artikel geeft binnen besmet gebied de mogelijkheid om binnen de bepalingen van de Wapenwet de geluidsdemper en nachtzichtapparatuur te gebruiken bij jacht op wild zwijn.

Artikel 15. Voor de uitvoering van bijzondere jacht en bestrijding op wild zwijn is het noodzakelijk dat voorafgaand op preventief vlak maatregelen genomen werden. Welke maatregelen minimaal vereist zijn om bijzondere jacht en bestrijding te mogen uitvoeren, is bepaald in ministerieel besluit

tot vaststelling van een code van goede praktijk ter uitvoering van artikel 11 van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009 en ter uitvoering van artikel 28 en artikel 41 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014. In functie van snelle efficiënte actie in besmet gebied worden met dit artikel deze voorwaarden voor wild zwijn, zoals voorzien in artikel 13 en 14 van het ministerieel besluit, opgeschort. Vermits dit crisisbeheer in functie van varkenspest los staat van de regeling voor de vergoeding van de fysieke schade die door wilde zwijnen kan veroorzaakt worden, geldt deze opschorting uiteraard niet voor de aanvraag van een schadevergoeding.

Artikel 16. Om jachtactiviteit efficiënter te maken, en dan in het bijzonder voor aanzitjacht waarbij de dieren niet actief in beweging worden gebracht door menselijke activiteit, kunnen dieren gelokt worden naar een bepaalde, voor jacht interessante plaats. Deze plaats waarop ze gelokt worden, heet aankorrelplaats. Dit artikel geeft de mogelijkheid dat het hoofd van het ANB bijkomende aankorrelplaatsen voor wilde zwijnen kan opleggen niettegenstaande de actuele wettelijke restricties daarvoor. Er zijn echter ook risico's aan verbonden.

- Een aankorrelplaats moet regelmatig gecontroleerd en onderhouden worden. Doordat de beheerder systematisch van en naar deze plaats gaat die door everzwijnen gefrequentieerd wordt, verhoogt het risico op contact met en spreiding van eventueel aanwezig virus. Om dit te vermijden laat punt 4 toe dat alsnog mechanische aankorreling voorzien wordt.
- Plaatsen waar dieren voedsel komen zoeken, zijn ook plaatsen waar virus uitgewisseld kan worden. Om die redenen laat punt 1 toe om het aankorrelen te beperken of te verbieden en laat punt 2 toe om voederplaatsen voor andere dieren, die ook aantrekkelijk kunnen zijn voor everzwijnen, te beperken of te verbieden.

Artikel 17 Dit artikel bepaalt dat de minister restricties kan opleggen voor het vervoer van wilde zwijnen. Het kan daarbij gaan over het vervoer van levende dieren, van karkassen, van vlees, maar ook van huiden of jachttrofeeën. Dit is van belang om elke potentiële spreiding van het virus uit besmet gebied te vermijden.

Artikel 18 De Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, is belast met de uitvoering van dit besluit.

3. BUDGETTAIRE WEERSLAG

Het advies van de Inspectie van Financiën van 29 januari 2019 gaat als bijlage 2.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, van 15 februari 2019 gaat als bijlage 3.

4. WEERSLAG OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorontwerp van besluit heeft geen weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap.

5. WEERSLAG OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorontwerp van besluit heeft geen weerslag op de lokale besturen.

6. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Het voorontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2019/01 van 10 januari 2019.

Het voorontwerp van besluit valt buiten het toepassingsgebied van de reguleringsimpactanalyse gelet op de uitzonderingsgrond van dringende noodzakelijkheid en hoogdringendheid. De Afrikaanse varkenspest zit momenteel reeds in het Waalse Gewest en het gevaar voor Vlaanderen is dan ook reëel.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan bovengenoemd voorontwerp van besluit houdende de preventie, surveillance en bestrijding van klassieke en Afrikaanse varkenspest bij wilde zwijnen ter uitvoering van het Wildedierenziektedecreet van 28 maart 2014;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, te gelasten voornoemd voorontwerp van besluit voor te leggen aan de Interministeriële Conferentie Leefmilieu conform de overlegprocedure die is vastgesteld door artikel 6, §2, 2°, van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980;
- 3° de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Koen VAN DEN HEUVEL
Vlaams minister van Omgeving,
Natuur en Landbouw